

[Steen Folke]

angreb på VS og de andre venstrefløjspartier. Alt dette med, at vi ikke vil have snavs på fingre og sko, og jeg ved ikke hvor, osv., osv. VS og VSere deltager i den daglige kamp for smør og brød og 5 kr. mere i timen. Jeg gjorde i mit hovedindlæg en del ud af de bevægelser, der har udviklet sig i det sidste årti på arbejdspladser, omkring daginstitutioner, i boligområder. Det er bevægelser, som VS deltager i, og hvor vi får snavsede fingre. I øvrigt synes vi, det er opmuntrende, at disse bevægelser har udviklet sig. Men vi deltager vel at mærke, både fordi vi vil være med til at kæmpe for de umiddelbare mål, og fordi vi ser denne kamp som en del af kampen for et andet og bedre samfund.

Hr. Kjeld Olesen kom med nogle få bemærkninger om det langsigtede mål med socialdemokratiets politik, bl.a. med henvisning til partiets principprogram fra 1977. Nu er det alt for taknemmeligt at påpege det svælg, der er mellem principprogrammets runde, velklingende ord og så den politik, som socialdemokratiet fører i praksis, men lad os nu tage programmet og hr. Kjeld Olesens udtalelser på ordet. Jeg mener trods alt, der er en sammenhæng mellem socialdemokratiets program og politik, selv om den undertiden kan være lidt svær at se.

Det, der er fundamentalt galt ved socialdemokratiets program, er, at det ikke sigter efter afskaffelse af kapitalismen. Hr. Kjeld Olesen sagde, at socialdemokratiet med socialisme mener konsekvent gennemført politisk og økonomisk demokrati; statsministeren gentog nogenlunde det samme. Det lyder godt, men hvad er realiteten i denne definition? Kan et sådant mål forenes med eksistensen af privatejendomsret til produktionsmidlerne? Hr. Kjeld Olesen sagde, at socialdemokratiet vil bekæmpe det kapitalistiske systems ulighed og uahæmmede magtudfoldelse. Fint nok. Men han sagde ikke, at socialdemokratiet vil afskaffe kapitalismen som sådan, og det er det afgørende spørgsmål, for det er det, der lægger rammerne for hele den førte økonomiske politik og hele den førte politik i øvrigt. Vil socialdemokratiet arbejde for en fuldstændig afskaffelse af det kapitalistiske system? Det kan vist besvares relativt klart.

Hr. Kjeld Olesen var meget fortørnet over min omtale af socialdemokratiets ØD-forslag, som i hvert fald ikke indebærer kapi-

talismens afskaffelse, ikke engang i år 2030, eller hvornår det nu er man skal nå op på disse magiske 50 pct. af medejendomsretten. Det må vist selv hr. Kjeld Olesen erkende. Men hr. Kjeld Olesen mente, jeg havde talt om fagforeningspampernes magt, og tilføjede: det skal sent blive glemt. Den stod rigtig i luften. Lad mig da i al sagtomdighed gøre opmærksom på, at jeg talte om bosserne i fagbevægelsen. Det var hr. Kjeld Olesen, der talte om pampere, men jeg vil da ikke bestride, at sådan nogle findes.

Til sidst vil jeg lige i anledning af hr. Kjeld Olesens udtalelse omtale det nye princip, man har indført herinde, nemlig at socialdemokratiet vil – og erklærer på forhånd at ville – stemme imod alt, hvad man har sagt, og som andre drister sig til at fremsætte til afstemning. Det synes jeg virkelig er et meget interessant princip, man dér har opfundet. Nu besværges man ligefrem på forhånd og siger: hvis nogle andre skulle tage os alvorligt og fremsætte noget af det, som vi går ind for og har sagt osv., og beder om en afstemning om det, så vil vi stemme imod. Det synes jeg virkelig er mageløs parlamentarisk taktik.

Nogle få bemærkninger til hr. Ellemann-Jensen, der havde misforstået sigtet med denne forespørgsel. Hr. Ellemann-Jensen mente, at ideen i den var at fremstille nogle uoverensstemmelser mellem S og V og sige: æh bæh. Hr. Ellemann-Jensen må have hørt dårligt efter, da jeg motiverede forespørgslen. Jeg gjorde meget ud af, eller jeg omtalte i hvert fald med nogle sætninger, den lighed, som vi lægger afgørende vægt på mellem socialdemokratiet og venstre. Vi er ikke spor overrasket over dette regeringssamarbejde, og jeg understregede meget stærkt alle de ligheder, vi ser mellem de to partier, og gjorde opmærksom på, at det, der skiller, det er såmænd i hovedsagen nogle små taktiske uenheder i den bestående situation. Så hr. Ellemann-Jensen havde ganske misforstået ideen i forespørgslen.

I øvrigt kom han med nogle få bemærkninger om, at venstre gik ind for et frit samfund, og det var et moderne, strømlijet, liberalt parti, og hvad ved jeg. I mit hovedindlæg omtalte jeg lidt realiteterne i venstres politik. Hvad er det for en frihed, som indkomstpoltikken indebærer? Hvad er det for en frihed, der kommer ud af den konkurren-